

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שאול (יקותיאל) אורבך ז"ל

בן סימה-דובה ויוסף-דוד

נולד בפולין

בתאריך י"ב באייר תרפ"א, 20/5/1921

שרת בצבא הבריטי

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך כ"ד בכסלו תש"ה, 10/12/1944

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 2 שורה: 1 קבר: 1

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן סימה דובה ויוסף דוד. נולד בי"ב באייר תרפ"א (20.5.1921) בעיר קיילצה שבפולין למשפחה אמידה וגאה ביהדותה. בשנת 1939, והוא בן שבע-עשרה, נסע שאול לארץ-ישראל כדי לבקר את קרוביו בתל-אביב ולתור ולהכיר את ארץ אבותיו. מלחמת העולם השנייה שפרצה בספטמבר אותה שנה מנעה ממנו לחזור לפולין וכך נשאר בארץ.

שאול נמנה עם ראשוני המתנדבים לחיל החפרים שבצבא הבריטי כדי להכות באויב הנאצי. באפריל 1941, בשרתו ביוון, נפל בשבי הגרמנים יחד עם חיילים ארצישראליים רבים והללו הועברו למחנות כפיה ועבודת-פרך במכרות בויטן שבשלזיה. שאול השתתף במאבק עז ומסוכן ביותר שהתחולל במחנה בין השבויים לבין המפקד הגרמני, רב-סמל אכזרי, שרצח במו ידיו שניים מהשבויים הארצישראליים. השבויים הכריזו על מרי פאסיבי ובזכות אומץ ליבם וקור רוחם הסתיים המאבק בסילוקו של הרוצח מן המחנה. שאול היה בין הצעירים והאמיצים שבלוחמים, אך כוחו לא עמד לו והוא נספה בשבי הגרמני בכ"ד בכסלו תש"ה (10.12.1944). כבן 25 היה במותו. המאמצים להעברת עצמותיו לארץ-ישראל נתקלו בקשיים פורמליים-תחוקתיים שערמו השלטונות הבריטים אבל בסופם של מאמצים אלה, בעיקר מצד אחיו רפאל, הועלו עצמותיו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לארץ, עשרים ושלוש שנים לאחר פטירתו. הוא הובא למנוחת עולמים
בהר-הרצל בירושלים.

ששה עשר חללי הקרב על יד-עשרות

(ליום השבעה)

יהושע וייסמן

נולד בשנת 1927. למד בבית ה"ספר "תחכמוני" בירושלים. פועל ומנהל בבית החולים "הדסה". ספורטאי מובהק. מפעילי סניף "הפועל" בירושלים. הצטיין בענף כדור הרגל ושלט יפה בכדור סל. שערותיו הערמוניות השוו לו חן ונועם.

שמעון יעקובוביץ

נולד בשנת 1927. עבד בחברת החשמל בירושלים. הוריו בירצחו בימי השואה בגולה. יחד עם יקותיאל איזנבוך היה במחנה ריכוז ויחז העפיה לו ארצה. שנות היותו במחנה ריכוז וויסנו את גופו וחישלו את אופיו. מת תוך בהליכותיו וצנוע במעשיו. לעזרם לא כעס על איש ולא קבל על שום דבר. הצטרף לכוונות המגן מיד עם עלייתו ארצה.

מרדכי יפרח

נולד בשנת 1929. היה גר בשכונת ימין משה. בהתקפות הרבות של הפורעים הערביים על השכונה, הוא היה גבורה רבה ופעילות מתמדת.

משה כהן

נולד בשנת 1923. חניך ת"ת "אור החיים". עבד בבית חרושת למוזאיקה "ברקת" בגבעת שאול. נימנו על מלך טב הנוער הפרסי בירושלים.

אשר ליפצין

נולד בשנת 1928. פקיד במחלקת העבודה של הסוכנות היהודית. חניך בית הספר "תחכמוני" בירושלים ומתלמידי המוזנר הגומר של בית המדרש לפקידים של הסתדרות העובדים הע"ל לית. חבר "גורדוניה". למרות גילו הצעיר נודע בכשרונותיו ובסגולותיו האישיות. קיבל על עצמו מילוי תפקידים מבוגרים וביצע אותם בהצלחה. באחת הפעולות בשכונת שייך ג'אראה ניפצע ונאסר. מה חביב היה עלם ב"היר שער וכחול עיניים זה!

עזרא מאיר

נולד בשנת 1926. מסגר לפי מקצועו. נאסר באחת הפעולות בשכונת שייך ג'אראה.

יהודה מורח

יתום. היה גר בבית דודו. נהג לפי מקצועו ושומר בחברת "מן וברמן בע"מ". את חייו הקדיש ל"שורה" מוכשר ואמין.

יהודה בן שרם מורח

נולד בשנת 1931. מסגר לפי מקצועו. פעיל וזריז במלוי תפקידים.

משה רחמים מורח

נולד בשנת 1931. מסגר לפי מקצועו. פעיל וזריז במלוי תפקידים.

רוח ההשמונאים. תקומת הכוח העברי. ומשנדרשו לתפוס את השלח ב"יד" — מילאו את הדרישה. ואין להימנע מקרבנות. אך במותם — מות ג'בורים, מבטיחים הם לנו את הקיים, חיי האומה והמדינה העברית אשר תקום.

יהי זיכרם ברוך בתוכנו!

אליעזר בן ירושלים

גמסיה "הרצליה" בתל אביב. חבר התנועה לאחדות העבודה. סטודנט באוניברסיטה העברית בירושלים. היה ער בכל לבו לגיוס הנוער. "כיצד נוכל לשבת וללמוד כשהאומה נילחמת על חירותה". כשמו כן היה — נעים בכל הליכותיו. אל אנשיה שסרו לפקודתה התייחס כאב מסור ונאמן. את משכורתו היה מחלק לאנשיו — והוא עצמו היה ניוקק להלוואות. שקט ונוער. לא הירבה שיחה. אולם היה ראשון לכל פעולה הדורשת הקרבה. השתתף במשך החודשים האחרונים כמעט בכל הפעולות שמצפון לעיר והבליט אומץ לב עילאי וגבורה רבה.

שמשון דגני "ג'נה"

נולד בשנת 1929 בירושלים. עבד כחשמלאי וטלפוניסט בשרות-הדואר והטלגרף של הממשלה. חבריו כנהו "שמשון" בגלל שערותיו האדומות. מלא מרץ. באחת הפעולות בוואדי ג'וז נוקב כובע הפלדה שלו ובבגדיו חדרו כדורים, אך הוא יצא בריא ושלם.

אליהו וירצ'יק

נולד בשנת 1928. פקיד בסוכנות היהודית. חבר טוב. את תפקידיו ב"שורה" מילא תמיד במסירות ובנאמנות.

שוב מתייחדים אננו — במלאות השר בעה — עם ששה עשר מגינים צעירים, אשר נפלו חללי במערכה ליד עשרות בהגינם על התחבורה החפ"שית לירושלים. יחד עם יקותיאל איזנבוך, אחד אחד, מטובי מגיני ירושלים שהשתתפו בקיבות, לא מעטים על שחרור המולדת — הוחקפו מן ה"מארב" ונפלו ונשקם בידם, במשך שני דורות, בגולה ובארץ שקדנו על חיטך הנוער העברי ב"י.

יקותיאל איזנבוך (קותי)

נולד בשנת 1925. סטודנט באוניברסיטה העברית. חבר המפלגה הקומוניסטית העברית. עלה ארצה כמעט פיל לפני כשנה וחצי לאחר שבילה ארבע שנים במחנה ריכוז בחולנד. ופעל שם במחתרת. עליו ומלא חיים, למרות כל הסבל שראה בימי חייו. התנדב למילוי תפקידים מסוכנים ביותר וניפצע באחת הפעולות בשכונת שייך ג'אראה. בזי למוות: "מתים רק פעם אחת — וגם זו לא ננרא".

מרדכי גרוסמן (מוקה)

נולד בשנת 1927. למד בבית הספר "תחכמוני" בירושלים. בבית הספר התיכון בבית הכרם והסכניון העברי בחיפה. בנעוריו היה חבר בקהילת ה"שימש" שם בתפקיד מדרוך. לפני שהתגייס היה נוסר במשטרת ה"ישובים העבריים". לפעולתו האחרונה יצא כשהוא פצוע בידו. חבריו וקרו כיניו ניסו לשכנעו לבלי יצא לפעולה. אולם הוא התעקש — ויצא. חסון ורחב כתפיים. נועז ואמץ לב היה.

נועם גרוסמן

מפקד הקבוצה שנפלה ליד עטרות. נולד בשנת 1925 בארצות הברית ועלה ארצה בהיותו תינוק. אביו ראובן גרוסמן, המשורר והמורה ב"י.

נתן פרלמן

מעובדי "קול ירושלים". סטודנט באוניברסיטה העברית. בזמן האחרון שימש בתור כתב צבאי. צעיר כשרון, ני בעל יומה ויכולת רבה. ספרא ו"סייפא.